

„Чика Фјодор, пас и мачак“ Едуард Успенски
И смешан и тужан роман

Овај роман ме је пуно пута засмејао, али сам често био и збуњен. Веома сам тужан јер родитељи нису обраћали пажњу кад је њихов син којег су звали Чика Фјодор отишао од куће. Фјодор је нашао два друга: пса и мачка који су умели да говоре. Мачак је био баш мудар и искусан. Смешно ми је то што је мачак Морнаревић хтео да прода пса Шарика. Чика Фјодор ми је детињаст, а родитељи су га прозвали неким маторим чиком. Забавно ми је било то што поштар Пећкин увек надрља када уђе у кућу Чика Фјодора, пса и мачке. У овој књизи сазнајем да свакоме треба живо биће за игру. Баш ми је необично то што крава стално рађа нове бебе и тако има млека и за људе. Овај роман ми је другачији од свих осталих. Најчудније ми је то што су ови другари дали име трактору, што је трактор јео људску храну, а не бензин, што је и он почео да говори, па и да јури мачку. Можда из овога не разумете какав је то свет, али усамљени дечак вероватно је све измислио. Зато изгледа збркано, а у ствари је све јасно када читате. Можда зато што само деца то разумеју.